

De centrumsteden

Gent (12)

In cijfers

● Aantal inwoners (2005)
230.951

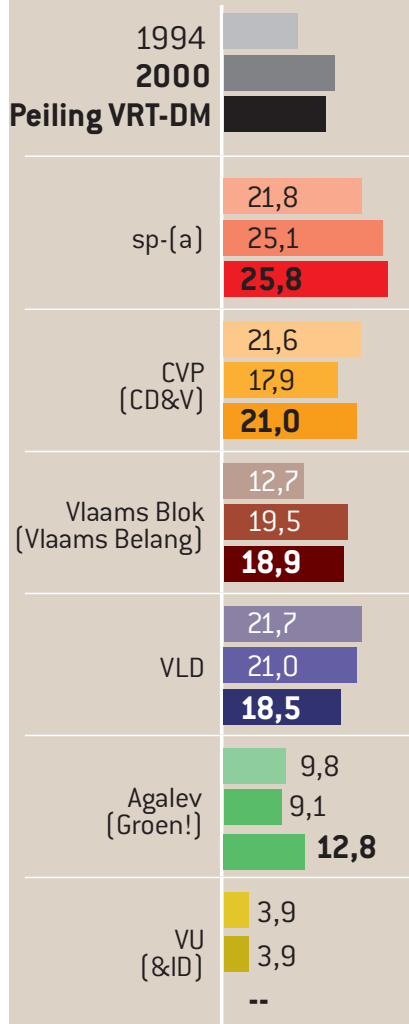
● Werkloosheidsgraad (2004)
13,7 procent
(Vlaanderen: 8,3)

● Jaarinkomen per inwoner (2002)
13.269 euro
(Vlaanderen: 13.002)

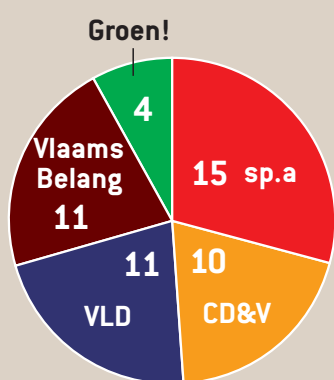
● Gemiddelde verkoopprijs
middelgrote woning (2004)
100.046 euro
(Vlaanderen: 109.898)

● Criminaliteitsgraad (2003)
12,2
(Vlaanderen: 6,7;
gemiddelde grootsteden: 13)

Verkiezingsuitslagen

Huidige zetelverdeling

■ Grafiek De Morgen

De Morgen maakt de balans op van het bestuur in de Vlaamse centrumsteden. Wat kon het stadsbestuur verwezenlijken en wat niet? En wat is de inzet van de lokale stembusgang?

Morgen: Antwerpen

FOTO HENDRYCKX

Zelfs in Gent kan het beter

Burgemeester Frank Beke is de afgelopen jaren stap voor stap heilig verklaard, de binnenstad is officieel de gezelligste van het land, de burger is dik tevreden en op de koop toe werd het VB hier (eventjes) tot stilstand gebracht. Kortom, Gent geldt na achttien jaar paars als de modelstad van Vlaanderen. En toch is het weer kantje boord voor de coalitie.

DOOR GORIK VAN HOLEN

GENT • Is er de afgelopen jaren wel léts fout gegaan in Gent? Feit is dat de werkloosheid hoog blijft en de kwaliteit van huizen en appartementen slecht. De munitie van de oppositie bestaat uit meer dan losse flodders.

"Gent is een mooie stad geworden", zei premier Verhofstadt vorig weekend toen hij zijn blauwe troepen moed kwam inspreken. "De hipste en gezelligste stad van het land." Hoewel de woorden van de premier vooral ingegeven zijn door strategische overwegingen – paars moet standhouden en dus moet iedereen weten hoe goed het bestuur het heeft gedaan – heeft hij meer dan een punt. Want zelfs de oppositie erkent dat paars het goed heeft gedaan. Kijk naar de autovrije binnenstad of het bruisende cultuurleven, check de stadsfinanciën, zie de haven draaien.

Maar alles kan beter, want zoals Groen!-lijsttrekker Vera Dua maar al te graag herhaalt: "Gent is niet voor iedereen even gezellig." Sp.a-lijsttrekker Daniël Termont is de eerste om het toe te geven: "Gent is een heel duale stad." Meer, de strijd tegen die dualiteit is de kern van zijn verkiezingsprogramma, met onderwijs, werk en wonen als speerpunten. En ook bij de VLD geeft men ruitertlijk toe dat er nog werk aan de winkel is. Vindt de coalitie dan zelf dat ze op een aantal vlakken gefaald heeft? Nee, want uiteraard zet ze ook haar verwezenlijkingen in de verf. En uiteraard valt veel van wat beter kan buiten de invloedssfeer van een stadsbestuur, om het niet over 'Brussel' of 'de economie' te hebben.

Maar altijd maar weer dezelfde clichés bovenhalen ("uitgegroeid van grauwe industriestad tot bruisend cultuurcentrum") om te benadrukken hoe fantastisch het er in de Arteveldestad wel aan toegaat, dat gaat op den duur ook vervelen. En vooral: clichés verslijten snel. Zeker als de oppositie komt aandragen met een ander beeld van de stad. Kortom, als Termont sterk focust op een strijd tegen de dualiteit, dan is dat minstens voor een deel omdat Vera Dua (Groen!) het voortdurend heeft over "de vergeten wijken", Filip Van Laecke (CD&V) over "de vergeten deelgemeenten" en Francis Van den Eynde (VB) over "de twee Genten".

Werk en woningen

De tegenstelling komt het best tot uiting

in het woonbeleid. Met vernieuwingsprojecten zoals Bruggen naar Rabot en Zuurstof voor de Brugse Poort heeft het stadsbestuur een flinke dosis geld en energie gestopt in de aanpak van enkele achtergestelde buurten. Degelijke woningen, extra parkjes en verfraaide straten moeten de leefomgeving verbeteren. Ook de oppositie erkent de waarde van die projecten. Voor de volgende legislatuur is alvast 25 miljoen uitgetrokken om ook andere wijken aan te pakken.

Maar toch blijft Gent kampen met een verouderd woningbestand, waar verkrotting eerder regel dan uitzondering is. Meer dan 20.000 woningen hebben een opknabbeurt nodig. Niet alleen voor de armste sociale groepen, maar ook voor jonge tweeverdieners blijft het uiterst moeilijk om een betaalbare woning te vinden. "Paars heeft aan het begin van de legislatuur 2.000 nieuwe sociale woningen beloofd, maar daarvan zijn er maar 500 af en zijn er 300 in aanbouw", zegt CD&V-lijsttrekker Filip Van Laecke. Om de wachtlijsten weg te werken zijn er 6.000 à 7.000 nieuwe sociale woningen nodig. Het

stadsbestuur erkent die nood en belooft beterschap, al hamert vooral de VLD ook op maatregelen die de huiseigenaars in staat moeten stellen om de kwaliteit op de private woonmarkt aan te pakken. Voor Groen! zijn er drastischer ingrepen nodig: de woningnood is zo hoog dat de Vlaamse overheid 200 miljoen euro in een woonfonds voor Gent moet pompen, vindt Dua.

Een ander punt van discussie blijft de tewerkstelling. Gent scoort met ongeveer 13 procent werklozen nog altijd niet bijster goed, en het zijn, vooral allochtonen, laaggeschoolden en langdurig werklozen die moeilijk aan de bak komen. Ook hier bestaat de tewerkstellingsparadox, want

late. "Pas in 2004, en dan nog onder druk van de Vlaamse regering, is het bestuur begonnen met de aanpak van de jeugdwerkloosheid", zegt Van Laecke. Maar de inspanningen lonen nu al, sust Termont.

En intussen verwacht de meerderheid veel van de biotechnologie om de Gentse economie naar nieuwe einders te stuwen. De berichten over nieuwe investeringen in de haven lopen binnen, de aanwezigheid van de universiteit en haar spin-offs en tal van aanmoedigende maatregelen van de stad moeten de nodige grondstof bieden om voorgoed op de kar van de vernieuwing te springen, voor het geval oude reuzen als Sidmar of Volvo onverhoopt zouden verdwijnen.

Beloning

Om dergelijke projecten tot een goed einde te brengen en de resterende uitdagingen aan te gaan rekenen sp.a en VLD op een nieuw mandaat van de Gentenaar. En die is tevreden, dus waarom veranderen? Meer: met een derde partner in het bestuur zouden we ons elan kwijtraken, waarschuwen Termont en VLD'er Sas van Rouveroij in koor. En dan dreigen projecten zoals de heraanleg van de buurt rond Gent-Sint-Pieters of de uitbouw van een nieuw stadsdeel op de site van Flanders Expo vertraging op te lopen of zelfs stil te vallen. Nonsens, zegt Groen!, maar voer het debat met de buurt op zijn minst nog eens grondig en stuur zo nodig bij.

Dat is de inzet zondag: belooft de Gentenaar de coalitie met nog eens zes jaar in het stadhuis om de paarse visie verder uit te werken, of acht hij de tijd rijp voor nieuwe accenten?

Er is heel wat geld gestopt in de aanpak van achtergestelde buurten, maar de stad blijft kampen met een verouderd woningenbestand

tegelijk is er een overschot van twee à drieduizend jobs. Termont herinnert er voortdurend aan dat er de voorbije zes jaar 6.600 nieuwe jobs zijn gecreëerd, waarvan zowat 700 in de sociale economie. Ook projecten om kansengroepen en jongeren aan een job te helpen werpen hun vruchten af, maar voor de oppositie is het *too little too*

De politieke kaarten

Paars op de wip

Na twaalf jaar Frank Beke (sp.a) kiest Gent zondag een nieuwe burgemeester. Tegelijk staat zijn alom geprezen paarse coalitie op het spel. Want als uit de peilingen één zekerheid naar voren komt, dan wel dat het erg nipt wordt. Sp.a en VLD gaan eensgezind voor het paarse project en zijn precies daarom een bitse strijd om de sjerp uit de weg gegaan, in de overtuiging dat de focus dan zou zijn verschoven van de gezamenlijke verwezenlijkingen naar de onderlinge twistpunten.

Ook zes jaar geleden was het spannend. Paars had één zetel te kort en nam daarom VU'er Lieven Decaluwe aan boord. Ondanks de krappe meerderheid van 26 zetels op 51 kende Gent zes jaar lang een

stabiel bestuur, dat door heel Vlaanderen met lof werd overladen. Toen bij de parlementsverkiezingen van 2003 het Vlaams Belang in Gent voor het eerst in zijn geschiedenis verlies boekte, geloofde men even dat de ploeg van Beke en eerste schepen Sas van Rouveroij (VLD) het succesrecept tegen extreem rechts had gevonden. Een jaar later, bij de Vlaamse verkiezingen, maakte het VB ook in de Arteveldestad weer een sprong voorwaarts, maar toch durft het politieke gild in Gent te hopen dat het degelijke bestuur zondag een zwarte vloedgolf zal tegenhouden.

Sp.a-Spirit-lijsttrekker Daniël Termont durfde het deze week zelfs aan te verkondigen dat paars heeft gefaald als het VB vooruitgaat. Als volksmens

kan Termont wellicht een paar VB-stemmers terug naar de sp.a halen en onder meer dat levert hem naar alle verwachtingen ook het burgemeesterschap op. Maar of het zal volstaan om de paarse meerderheid te redden is twijfelachtig. Want intussen is de VU uiteengespat en heeft Decaluwe zich tot Spirit bekend. Een deel van de stemmen die hem zijn zetel opleverden, gaat onvermijdelijk naar CD&V-N-VA. De zetel zelf misschien ook. Tel daarbij de neergaande nationale tendens van de VLD, die in Gent als loyale coalitiepartner hoe dan ook in de schaduw blijft van de sp.a van Beke, en het wordt wel heel krap voor de meerderheid. Niet toevallig gooien premier Verhofstadt en vicepremier Van den Bossche

in de eindsprint nog snel hun gezamenlijke gewicht in de schaal met een opvallende advertentie.

Groen! en CD&V staan elkaar alvast te verdringen aan de trappen van het stadhuis, in de hoop dat ze mee mogen aanschuiven indien het met twee niet lukt. Onder aanvoering van de populaire Vera Dua staat Groen! in Gent veel sterker dan elders in Vlaanderen, en het hart van de paarse bestuurders ligt ook dicht bij groen dan bij oranje. Maar aangezien CD&V in de Vlaamse regering een zeg heeft in een aantal levensbelangrijke investeringsdossiers, en volgend jaar misschien ook in de federale regering raakt, staat de partij van Yves Leterme in poleposition. (GOV)